

„Zie nu eens vroolijk!” riep hij haar toe.

Zij deed haar best hem te gehoorzamen.

„Neen, zoo niet, dat is gemaakt! Lach nu wat!”

Zij lachte.

„Is me dat een lach, dat is een grimas! Kijk wat vriendelijker!”

Eens terwijl zij met hun drieën aan tafel zaten begon Jansje te klagen.

Dikwijls wilde het niet lukken; Frank werd boos, Rose Marie begon te schreien, dan wierp hij krijt en papier weg en liep heen. Spoedig kwam zij hem ootmoedig weer te gemoet en vroeg vergiffenis.